

Một câu chuyện, đó chính là một câu chuyện, bằng quan điểm của người dân với cuộc sống. Nếu ta không cảm nhận, không ngăn chặn, chúng ta sẽ còn tiếp tục mất, và còn mất nhiều hơn, toàn diện hơn.

Một nhà báo về một câu chuyện, kể câu chuyện đã xảy ra trong gia đình anh hàng tuần. Cuối cùng anh biết tên thật đó mà uất vì hơn ba anh phát giác, và anh phải sang thăm gia đình. Đau đớn cho anh nhà báo này, tên thật chính là kẻ đang sở hữu tài sản của anh, kẻ đó vừa bị bắt phải thú và bị bắt chân vào chốn lao tù. Gia đình anh hoàn toàn đổ vỡ, tan nát: Anh chết, mẹ của các con anh đi tù, có thể còn lãnh án tử hình và tiếp tục bị bắt. Hai đứa trẻ của gia đình bị bỏ rơi, hàng tuần nghe nói đến còn đó...

Trên đây là những thông tin về một vụ việc nhà báo Hoàng Hùng ở Long An bị giết hại bằng cách thả bom cháy và đốt gây bùng nổ, sau đó tìm kiếm và bắt nhốt vào nhà giam ở Sài Gòn. Chung quy về mặt cũng bắt nguồn từ chuyện một câu chuyện...

Đi có rất nhiều thứ có thể về một câu chuyện: Tài sản, tình, lòng tin v.v... Có trường hợp đòi hỏi đi đến những gì đã mất, những nhu cầu trước mắt là “mất đi không trở lại”.

Người dân nghèo ở Việt Nam hôm nay đang về một câu chuyện hàng ngày. Tên thật của nhân chứng tay sờ vào túi móc tiền người dân mà họ không hay biết. Họ không biết thật, vì có 50 ngàn đồng trong túi, một người công chức nổi tiếng trong một buổi sáng đã gọi họ: Mua báo, uống cà phê sáng, ăn một tô phở, còn lại đúng 10 ngàn đồng, anh ta đã hết tiền để mua một lít xăng...

Anh ta chết như thế này: Chỉ cách nay khoảng 3 năm thôi, với 50 ngàn trong túi, anh ta đã đi chi cho cá nhân trong hai ngày, có 2 bữa sáng bình dân, và còn đi mua xăng cho chiếc xe máy Tàu cà tàng, chi tiêu và còn mua cho đứa con đang học cấp 1 một cây kem. Tên thật nào đã xảy ra một câu chuyện 50% số tiền? Không ai khác, đó là tên Giá, nói đầy đủ là “giá cả leo thang”, hay là nền lạm phát.

Hãy làm một con tính täm mäc rät nhä thôi, ngäi giàu bù cho ngäi nghèo, mäi ngày mät ngäi dân Viät Nam mät cäp trung bình là 20 ngàn đäng. Näu nhän väi khoäng 85 triäu dân, con sä đó sä là 1 ngàn 700 tä. Näu läy sä này nhän väi 30 ngày trong tháng và 365 ngày trong năm thì con sä đó thät khäng khiäp. Đó là chä nói đän länh väc tiêu dùng thiät yäu. Näu liät kê ra các giao đäch tài chính, và läu thông tiän tä khác trên đät näc Viät Nam, thì đó mäi là con sä mät cäp đáng quan ngäi, cä thä làm säp đä nän tài chính quäc gia...

Chuyän tiän bäc, näu bä mät cäp thì có thä “khéo co thì mä”, và häi phäc bäng cách cät giäm chi tiêu, tăng cäng lao đäng. Nhäng còn có nhiäu thä khác thì không thä tiät kiäm hay “chä biän” cách nào, vì nó vô hình và mang nhäng giá trä cũng khá träu täng. Ta hãy cùng liät kê ra xem, ngäi dân Viät Nam còn đang bä mät cäp nhäng gì?

Mät cäp nguän gäc. Không phäi ngäu nhiên mà nhà sä häc Đäng Trung Quäc tuyên bä: “Thä hä chúng ta sau này mät gäc hoàn toàn. Näu có tiäp cän phäng Tây thì chä là tiäp cän văn minh bä ngoài, phäng tiän säng, kiän thäc. Chäng hän chúng ta biät tiäng Anh, nhäng không hiäu nän văn minh cäa Anh là nhä thä nào”. Thät väy, näu làm mät cuäc khäo sát nhä thì sä thäy đäi đa sä häc sinh, sinh viên ngày nay không thuäc Läch Sä näc nhà, không hiäu đâu là cäi nguän dân täc, không biät gì vä văn hiän ngàn năm...

Mät cäp danh dä. Chúng ta đã mät hät danh dä, khi nhäng bä cho Trung Quäc nhiäu vä trí chiän läch quan träng trên đäng biên giäi đät liän, mät Hoàng Sa và mät phän Träng Sa. Ngä dân Viät Nam bä bät cóc đòi tiän chuäc ngay trên vùng biän cäa quä häng mình. Nhiäu träng häp ngäi Viät gây án, quäy phá ä näc ngoài, cäp bóc, buôn bán ma túy, träng Cän Sa vv... Hiän nay có hàng chäc ngàn (con sä thäc có thä lên đän hàng trăm ngàn) cô dâu Viät läy chäng Đäi, chäng Hàn, chäng Trung, mà đä trä thành nàng dâu xä lä, mäi ngäi đã phäi träi qua nhäng cuäc “coi mät” hoàn toàn läa lä cho nhäng gã đàn ông ngoäi xem, nhä mät món hàng. Thäm chí có cä chäc phä nä Viät tình nguyän làm thuê bäng cách đä män cho ngäi näc ngoài, không phäi bäng phäng pháp cäy ghép trong äng nghiäm mà là thä tình träc tiäp – Mät hình thäc mang thai hä hät säc vô nhân đäo - Träc đây chäa täng đäc nghe trên thä giäi, vä a bä phát hiän täi Bangkok – Thái Lan. Chäng phäi vô cä mà täng giám mäc Ngô Quang Kiät đã phäi thät län “tôi nhäc nhä khi mang hä chiäu Viät Nam”.

Mät cäp nhân tính. Ngày nay näu không có viäc cän thiät thì không mäy ngäi läng thiän nào thích bäc ra khäi nhà mình. Vì ra khäi cäa là có thä gäp cäp bóc, chém giät, häm hiäp tràn lan, ngäi ta sän sàng lao vào äu đä nhau, đâm chém, thäm chí dùng cä súng đä hä sát nhau, nguyên nhän xuät phát chä vì mät va chäm nhä trong giao thông, mà mät läi xin läi cho cä hai

phía là đã quá đủ để làm hòa. Đón nôi, không hiểu vì hiểu hay căm ghét cuộc đời nghèo túng của mình mà muốn trả thù đời, mặt sỗ ngỗ ở trên rau chèo vì mặt bó rau giá vài ngàn bạc, đã sẵn sàng sẵn lòng thu mua sâu củ cải, sẵn sàng phun các loại hóa chất, và cứ đổ thuốc vào rau trước ngày thu hoạch, rồi vô tội đem bán...

Mặt còp văn hóa. Người ngoài đời Việt Nam không thể đoán được cách lát nền các trung tâm sinh hoạt văn hóa công cộng như Cung văn hóa huyện, Nhà hát Huyện Hà Nội, Sân khấu Lan Anh, Trung tâm Văn hóa, Nhà hát Khu vực Sài Gòn làm bằng loại đá hoa nào. Khi thấy nó được các nam thanh nữ tú dùng bữa cỗ cao su “tô điếu” thành những hoa văn có mặt không hai. Rồi loại hoa trở thành loại cây trồng hoa, được trồng, vẽ hoa, công viên những bông đồng cỏ, sau những ngày lũ và mùa lũ thì bị đổ nát và rác thải. Chưa bao giờ người ta lo lắng cho nền văn hóa bằng bê tông như Việt Nam hiện nay. Mùa hè đổ xô đi tắm trên giá trị đồng tiền. Thanh thiếu niên cần quần, quần áo bằng đồng đưa xe, hút thuốc, thác lũ. Người ta quay cuồng, hối hả trong sự điên cuồng, mà đích đến chỉ là vật chất, tiền bạc và nhục dục...

Mặt còp giáo dục. Chưa bao giờ và có lẽ là không có nơi nào trên thế giới xảy ra quá nhiều những chuyện tày trời và tha hóa, mặt đời trong ngành Giáo dục và quan hệ thầy trò như Việt Nam: Thầy giáo dạy dỗ học sinh, đưa học sinh vào con đường bán dâm cho các đời gia đình nhà nước, học sinh chém cô giáo vì cho điếm kém, thầy cô say sưa móc túi phụ huynh học sinh trong “dịch vụ” học thêm dạy thêm. Rồi chuyện chuyển lớp chuyển trường, nên bằng cấp gì mớ, bằng cấp thật không thực giá, Bộ giáo dục loay hoay hàng chục năm trời vẫn không thể cho ra đời, dù cho mặt bằng sách giáo khoa tiểu học cho hoàn chỉnh (chưa dám nói đến các cấp cao hơn), thôi thì để chuyện ngang tai trái mặt vô phạm trong ngành Giáo dục...

Mặt còp xã công bằng. Công bằng không có nghĩa là cào bằng, nó chỉ mang tính tương đối. Những chưa bao giờ nó lại thấy hiện diện bằng mặt còp rõ rệt như hiện nay. Câu nói “con vua thì lại làm vua” chẳng có sai. Nếu là con cái mặt quan chức cấp huyện trở lên đến trung ương, hay từ cấp giám đốc thành phố, thì chức vụ nên có sẵn có cho họ vào học các trường có đầu ra “ngon ăn”, tức là để kiếm tiền làm, làm giàu, có việc gì thành thạo. Cao hơn thì sẵn có đi du học nước ngoài bằng tiền tham nhũng, hoặc bằng tiền học phí công khai do nhà nước chi trả. Chưa bao giờ lũ con ông cháu cha lại ngông nghênh hóm hĩnh, cao ngạo và trác táng như hiện nay. Người ngay thẳng, công khai tiêu cực, thì bị trừ điểm trả thù dã man và hèn hạ. Hệ thống công quyền đang tỏ ra những mối quan hệ giữa các cá nhân nằm quyền lực mặt còp, bằng mặt sỗ dâm xích những mặt, kẻ thù và kẻ thù – Quyền, quyền lực mặt bằng đồng xã hội đen. Mặt sỗ đời trên trời đời chống mặt, quay cuồng...

Mặt còp quyên sòng. Mặt con người sỗ chèo là mặt con vật nửa người khi bị tước quyên sòng, quyên tiền do. Bị và y nhân loại mặt đời và đời Nhân quyền lên hàng đầu trong các quyên sòng

cô a con ngườ i. Nhưng ngày nay chuyện đó là chuyện xa s Việ t Nam. Anh muốn ch trích ai cũng đ c, lên án ai cũng đ c, nhưng tr chính quy n ra. Nếu vì ph m đ u này thì ngay l p t c có “hai chi c Còng”, đó là đ u 88 B lu t hình s s “b p” vào tay anh. Anh có đ t đai, nhà c a nhưng không đ c trao đ i, mua bán vì r i vào m t đ án treo. Anh có nhà nhưng không đ c s a ch a vì đây là ph c , làm gì cũng ph i c n đ c nhà n c cho phép vv và vv... Tóm l i con ngườ i c a anh ch thu c v anh m t ph n, còn l i thì thu c quy n c a Đ ng, c a nhà n c, anh có quy n s h u thân th nhưng không có quy n s h u hành vi chính đáng c a mình...

Mặt còp lòng tin. H l y và là k t qu c a m i s m t còp, đó là m t lòng tin. Lòng tin là cái mà ngườ i ta th ng ph i m t r t nhi u th i gian đ xây đ ng nên, nhưng nó l i r t đ b m t đi, vì ch c n “m t s b t tín” là “v n s b t tin” ngay.

Tr c đây ngườ i dân tin vào Đ ng, vào bác H , vì đ c nghe tuyên truy n là “Bác và Đ ng s ng cho dân cho n c”. Nhưng rút c c, bác H cũng là ngườ i đ i trá, t việ t sách ca ngườ i b n thân mình (Nhưng m u chuyện v đ i ho t đ ng c a H ch t ch - Tr n Dân Tiên), bác cũng có v , th m chí còn có t i hai, ba v (Tăng Tuy t Minh, Nông Th Xuân...). Mà trái khoáy ch : V Bác cũng không nh n, con Bác cũng ch ng dám công khai.

Đ i v i Đ ng thì ngày nay các “quan” Đ ng t còp xã ph ng đ n trung ng, h đ u là nhưng ngườ i giàu có h n h n ngườ i dân lao đ ng. M t b ph n l n cán b nhà n c đã tr thành các đ i gia, tri u phú, t phú ti n Dollar M , nh vào tham nhũng, còp bóc, bòn rút c a dân, c a qu c gia, b ng đ m i hình th c. Ngườ i dân m nh ai n y s ng cho riêng mình, xã h i đã phân hóa rõ ràng t ng l p b tr và k th ng tr . Nhà n c s nhân dân n i lo n ch ng chính quy n, nhân dân s nhà n c l a đ i, đàn áp. V y còn ai tin ai?

M t còp, đó chính là k t qu c a s th , bằng quan c a m i ngườ i dân v i cu c s ng. Nếu ta không c nh giác, không ngăn ch n, chúng ta s còn ti p t c m t, và còn m t nhi u h n, toàn đ n h n.

Hãy c nh giác v i nhưng tên tr m ngày, là quan ch c nhà n c, m t bóng nh y, đi x h p m c complete, m mi ng ra là nói “vì dân, do dân”.

B n chúng m i đích th là nhưng tên đã gây nên các v tr m và v n n n m t còp trên toàn cõi

Mặt cốp

Tên Giấy: Lê Nguyên Hồng

Thị trấn; Nút; m, 24 Tháng; ng 3 Nút; m 2011 08:32

Việt Nam.

Lê Nguyên Hồng